

Tak nějak se může startovat v rovníkové Brazílii. Za pomocí místních obyvatel, kteří vždy ochotně pomáhají, se vzlet určitě povede dokonale.

Jako když se pouští drak. Naložili jsme ho do letadla a letěli do Kazachstánu vyzkoušet padák ve stepích. Po dvou dnech jsme zjistili, že tady o rekordy nepůjde. I kdyby se povedly, nikdo by se o nich nedozvěděl. Neexistovala tam totiž absolutně žádná infrastruktura, jenom dvě cesty, podél kterých člověk musel letět, pokud se chtěl vrátit do civilizace.

Tohle nám trochu zkazilo plány, ale litání nad stepí bylo zajímavé i z jiného hlediska: člověk vidi opravdový postkomunistický režim. Mně se třeba jednou podařilo letět nad nějakým skladištěm tanků, napočítal jsem jich tam na čtyři stovky. Z výšky jsem si to samozřejmě vyfotil. Když pak pro mě místní známí přijeli a já jim tuhle fotku ukázal, zezelenali hrůzou. Za to bych prý klidně mohl dostat pár let natvrdo.

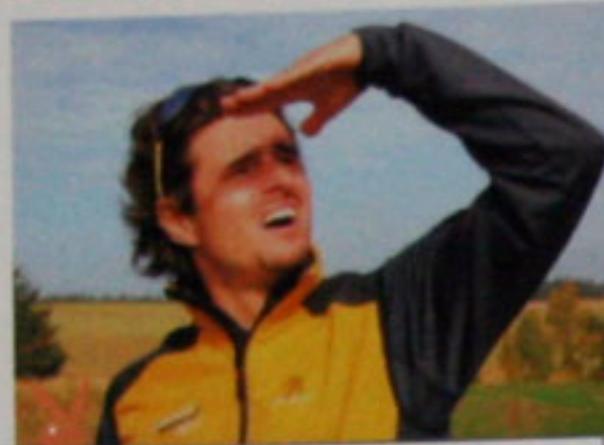
Až tam si člověk uvědomí, jak může být rád za to, kde žije. Letíš a vidiš zblízka betonové městečko a nekonečnou step. Jinak nic. V kazašských stepích se navíc za studené války prováděly pokusné jaderné výbuchy, kamarád za letu zdálky něco jako velký kráter zahledl.“

Ojedinělá a destrukční větrná anomálie [část 2.]

Řidič auta, které nás na navijaku za chvíli vytáhne do vzduchu, zahačoval za můj popruh tažné lanko. Charlie to zkontoval a mohlo se letět. Princip startu je stejný jako při letech nad kazašskou stepí.

Auto startuje, lanko se odvíje. Čekám na trhnutí. Pak musím vši silou sprintovat tak dlouho, dokud nohou nepromáchnu naprázdno. To už budeme ve vzduchu, to už poletíme.

Během první části letu, dokud se nenabere výška a neodepne tažné lanko, jsem spíš se zatajeným dechem sledoval, jestli není něco špatné. Ještě to nebyl pravý svobodný

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY KARLA VEJCHODSKÉHO

Vítěz Českého poháru paraglidingu celkově (2002, 2003, 2007, 2008)

Vítěz Českého poháru paraglidingu – kategorie Tandem (2006)

Držitel českého a evropského rekordu nejdélším letem na evropském kontinentě v historii (335 km ze dne 28. 7. 2008)

(více na www.paragliding-tandem.cz)

Let nad krásným územím, francouzskou Provence. Ve vzduchu stačí hledat stoupavé proudy a všechno letět, jak dlouho chceš. Za to velmi rád využívám...

Mělo mě napadnout, že mě tandemista Charlie ze svých spárů nepustí tak lehce. Nevím, jestli provedl wingover, houpačku nebo spirálu, každopádně jsme určitě porušili několik základních fyzikálních zákonů. Upnul jsem se na jedinou myšlenku: „Charlie ví, co dělá. Není to porucha padáku, ale akrobatický prvek.“ A tohle jsem si opakoval až do chvíle, kdy se přetížení vrátilo ze čtyř G do normálu.

Zvláštní je, že se mi najednou dolů vůbec nechtělo. Přál jsem si, abych takhle letěl ještě hodiny, aby to nikdy neskončilo. Možná proto jsem ten den vzlétl ještě několikrát.

Himálajské létání

Co plánuje Karel Vejchodský dal? „Chci, abych se podíval do Himálaje. Tam se litají úplně parádní věci, piloti se pohybují na padáčích v šesti sedmi tisících, dělají se velké ptelety přes Himálaj. A to mě láká, asi abych se chtěl mrknout právě tam. Na rozdíl od horolezců se my paraglidingovi piloti nemusíme bát špatné aklimatizace ve výškách. Let probíhá tak rychle, že se aklimatizovat nemusíme. Maximálně můžeme mit s sebou v opravdu velkých výškách kyslík, aby se nám nezamotala hlava, ale to je všechno.“

Loni s kamarádem Honzou Krátkým rozjeli firmu na tandemové létání, životní zálibu ho dnes živí. V současné době poskytuje tandemové lety na Českomoravské výsočině, na jižní Moravě a v severozápadních Čechách.

Bylo by na světě určitě líp, kdyby každý z nás dělal práci, kterou miluje, ke které má talent a která je zároveň jeho koníčkem. Práci, která je jiným lidem prospěšná nebo je dokaže potěšit, rozjasnit jím den. Připomenout jím třeba jeden dětský sen. To by pak ale vůbec neexistovali právničtí, ekologové, kutoři nebo politici. Zato by ale bylo víc lékařů, vědců, umělců nebo učitelů.